

susan mallery

Milijono vertas laimikis

taupės
biblioteka

plus

svajonių knygos

Knygute.lt

Susan Mallery

MILIJONO VERTAS LAIMIKIS

Romanai

Versta iš: Susan Mallery, The Substitute Millionaire
© Susan Mallery, 2006

Versta iš: Susan Mallery, The Unexpected Millionaire

© Susan Mallery, 2006

Versta iš: Susan Mallery, The Ultimate Millionaire

© Susan Mallery, 2006

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti.

Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar
mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Algina Dzvonkienė, vertimas iš anglų kalbos,
2008

© Jurgita Vaitkutė, vertimas iš anglų kalbos, 2008

© Vilma Vaičiūnienė, vertimas iš anglų kalbos,
2008

© Živilė Adomaitytė, knygos dizainas, 2011

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2011

© Knygute.lt, elektroninė versija 2013

Turinys

MEILĖ UŽ MILIJONĄ

MILIJONIERIAUS LAIMĖ

VERTAS MILIJONO

MEILĖ UŽ MILIJONĄ

1

Pirmasis Julijos Nelson pasimatymas buvo toks nevykęs, kad ji nusprendė bent jau ateinantį dešimtmetį atsisakyti šio malonumo.

Jos *kavalierius* flirtavo su visomis pigaus restoranėlio moteriškosios lyties lankytojomis, išskyrus šešiolikmetę Juliją, sudorojo beveik visas jos salotas ir galų gale dingo. Jai teko apmokėti sąskaitą ir vykti namo. Jau seniai būtų viską pamiršusi, jei pasimatymas nebūtų pasibaigęs ligoninėje – ji baisiai apsinuodijo maistu. Po to, kai nuo galvos iki kojų apvėmė mielą jauną gydytoją, Julija prisiekė sau niekada daugiau šiame gyvenime, – o ir kituose, jeigu tokie bus, – neiti į pasimatymą su nepažįstamu vaikinu.

Iki šios dienos.

– Aš tikriausiai kvaištelėjau, juk tai tikra katastrofa, – sumurmėjo ji, padavusi patarnautojui automobilio raktelius ir artėdama prie modernaus vakarietiško restorano durų. – Maniau, kad esu protingesnė. Ką, po galais, čia veikiu?

Kvailas klausimas, tuo labiau kad atsakymas

aiškus.

Julija ir dvi jos seserys nusprendė traukti burtus, kuriai iš jų teks eiti į pasimatymą su nelemtu Todu Astonu Trečiuoju. Nuo pat vaikystės sesutės visus svarbiausius sprendimus priimdavo traukdamos burtus, o Julija visuomet pralaimėdavo. Ir šį kartą burtai nulėmė jos nenaudai. Ką gi, nepasisėkė.

Pro išblizgintas stiklines duris mergina įžengė į perpildytą vestibulį. Tikriausiai laisvą staliuką šiame restorane rasti taip pat lengva, kaip ir stovėjimo vietą automobiliui miesto centre. Ji spraudėsi pro išsipusčią minią, kol pamatė labai jauną, labai liesą ir labai išblyškusią administratorę.

- Esu susitarusi su Todu Astonu, - nurijsi beišsprūstantį patarimą, kad geras sumuštinis jai tikrai nepakenktų, kreipėsi į mergaitę Julija.

Žvilgtelėjusi į užsakymų knygą jaunoji administratorė tarė:

- Ponas Astonas jau laukia. Aš jus palydėsiu iki staliuko.

Eidama Julija stengėsi negalvoti apie savo klubus, kurie, palyginti su priekyje einančios merginos, jai atrodė per daug apvalūs. Tiesą pasakius, jau geriau jaustis stora šalia šios

mergiūkštės, nei visą vakarą kiurksoti prie Todo Astono Trečiojo stalelio. Ir kaip žmonės gali gyventi su skaičiumi prie pavardės? Ji prisiminė poną Hauelį¹ iš *Giligano salos*² – mėgstamiausio naktinio seriale vaikystėje.

Vaizduotė jau piešė poną Hauelį dryžuotomis plačiomis kelnėmis ir baltu sportiniu megztiniu – tiktai truputį jaunesnį. Julija vos susilaikė neprunkštelėjusi. Administratorė stabtelėjo prie nuošaliame kampe užsakyto stalelio. Štai ir *jis*, mažiausiai panašus į pretenzingą milijonierių.

- Labas. Tu tikriausiai Julija, - pakilo Todas Astonas ir nusišypsojo.

Šį kartą burtai ne tokie jau ir prasti, - pagalvojo Julija pastebėjusi, kad Todas, nepaisant jos aukštakulnių batelių, stūksa priešais ją kaip bokštas. Vaikinas buvo gražus, tamsiaakis, o jo šypsena Julijai priminė piktojo vilko, žiūrinčio į Raudonkepuraitę, šypsenėlę.

Vyrukas visai nebuvo panašus į beviltiškai nuobodų tolimą giminaitį, be to, mergina jau-

¹ Godus milijonierius, komiško amerikiečių seriale herojus (vert.).

² Serialo pavadinimas (vert.).

tė, kad ši kartą neteks mokėti už vakarienę.

- Labas, Todai. Smagu susipažinti.

Julija maloniai nustebo, kai senelės sūnėnas atitraukė kėdę ir palaukė, kol ji atsisės. Tada jis sugrįžo į savo vietą kitapus staliuko. Administratorė pasišalino.

Mergina slapta tyrinėjo priešais sėdintį vyrą: tamsūs plaukai, maža duobutė kairiajame skruoste ir įspūdingas kaklaraištis, kainuojantis ne mažiau nei visa jos studentiška paskola.

- Na ką gi, teks ištvirti, - linksmi tarė Julija, nusprendusi, kad nėra prasmės apsimitinėti.

Kairysis Todo antakis šoktelėjo į viršų:

- O kurgi mandagus pokalbis, kurio tikėjaisi? Pavyzdžiui, apie orą arba apie eismo kamščius, sutrukdžiusius tau laiku atvykti?

- Kodėl gi ne, jei tik tau patinka. Oras puikus, bet ir nėra ko stebėtis - juk čia pietų Kalifornija. Kamščių nebuvo. O kaip sekėsi tau?

- Tu visai ne tokia, kokią įsivaizdavau, - šyp-
telėjo Todas.

Ji tegalėjo tik spėti:

- Ne tokia jauna, ne tokia grakšti ir visiškai netikusi?

- Tu ir vėl nemandagi, - susiraukė pašneko-
vas. - Ir ko gi mama tave mokė?

Julija susimąstė.

- Išgerk ne daugiau kaip vieną taurelę vyno, o savo telefono numerį duok tik įsitikinusi, kad gali juo pasitikėti, - pagalvojusi pasakė.

Todas nusikvatojo. Vaikino juokas buvo skambus, gilus ir kerintis. Pamačiusi jo šypseną Julija atsipalaidavo, dingo apsimestinis jos stačiokiškumas, o pilve lengvai sukuteno.

Įdomu. Gal duoti dar vieną šansą atsižadėtiems pasimatymams?

- Geras patarimas. Atrodo, tavo mama jau pradeda man patikti.

- Taip, ji nuostabi.

Padavėjas atnešė valgiaraštį ir paklausė, kokių gėrimų jie pageidautų. Todas užsisakė aštuoniolikos metų išlaikymo škotiško viskio, o Julija - degtinės su toniku.

- Neklausai mamos? - paklausė Todas, kai padavėjas nuėjo.

- Buvo sunki diena.

- Nuvargino gerbėjai?

- Antrus metus dirbu tarptautinės teisės paslaugų įmonėje, - ignoravo klausimą Julija.

- Teisininkė. Jau išlaikei egzaminus?

- Žinoma.

- Atrodai pasitikinti savimi, - nusišypsojo Todas.

- Pasitikėjimas įgaunamas ne per vieną dieną.

- Nejaugi?

- Aštuoniolika valandų per dieną dirbau ir mokiausi - laiko nelikdavo niekam daugiau.

- O kokioje srityje dirbi? Gini žmogaus teises?

- Ne, mano specializacija - tarptautinė teisė. Sutarčių sudarymas ir ryšių palaikymas su Kinija.

- Šit kaip. Dabar jau mane sudominai.

Ką gi, Julijai visuomet patiko, kai jos reikiamai neįvertindavo, ypač vyrai. Ji prisimerkė, pakreipė galvą ir tarė:

- Ši sritis man labai tiko, kadangi moku kinų kalbą.

Julija stebėjo jo reakciją: vyrukas atrodė pri-trenktas, bet greitai atsipeikėjo.

- Oho! Įspūdinga.

- Ačiū.

Todas atidžiai nužvelgė merginą.

- Manau, mums viską teks pradėti iš naujo. Julija nusijuokė.

- Kodėl? Juk toks puikus vakarėlis.

- Žinoma, kad puikus. Tau. Klausyk, mano teta panoro, kad susitikčiau su jos išrinkta mergina, užsakė restoraną, paskyrė laiką ir štai – aš čia. Tikėjausi visai... ko kito, tu – nuostabi staigmena.

Julija vogčia nužvelgė Todo plačius pečius: jis tikriausiai sunkiai lieja prakaitą sporto salėje. O gal tai genai? Et, visai nesvarbu.

- Ar visuomet darai tai, ką liepia teta Rūta?

- Dažniausiai, – Todas gūžtelėjo pečiais. – Rūta man nėra tikra teta, bet ji labai gera ir aš ją myliu. Teta paprastai neįkyri su prašymais, ir kai jaučiu, kad galiu ją pamaloninti, taip ir padarau. Sutikau išpildyti ir šį jos norą.

Nejaugi tai tiesa? O gal jis labai talentingas aktorius ir dabar apsimetinėja? Julija troško patikėti Todo nuoširdumu.

- Aš taip pat maloniai nustebinta, – prisipažino Julija, nusprendusi kol kas juo tikėti. – Eidama čionai įsivaizdavau, kad pamatysiu poną Hauelį.

- Tą iš *Giligano salos*? Ačiū!

- O gal norėtum būti Giliganas³? – nusikvato-

³ Nevykėlis jūreivis, komiško serialo herojus

jo Julija.

- Ne, geriau Džeimsas Bondas.
- Betgi tu ne anglas.
- Na, akcentą dar galiu patobulinti.

Julija palinko virš staliuko.

- Sakyk, kodėl Džeimsas Bondas toks patrauklus? Ar dėl gražių moterų draugijos, ar kad turi puikių ginklų?

- Manau, dėl abiejų priežasčių.
- Atsakei sąžiningai.
- Nustebai?

- Nieko keista, Džeimsai-Todai. Aš pasiruošusi pasitaisyti, bet kol kas apie tave žinau tik tiek, kad rengiesi kaip komersantas ir dievini savo tetą Rūtą. Na, dar prie pavardės turi skaičių, bet į tai, manau, neverta kreipti dėmesio.

- Tau nepatinka skaičius?

- Visai nieko. Tik registruodamasis interneto puslapiuose tu privalai įrašyti didelį riebų trejetą šalia pavardės. O man pasisekė, nes aš galiu prašokti tą eilutę.

- Trejetas ne toks jau ir riebus - tokio pat

dydžio, kaip ir kiti skaičiai. Jis gal ir norėtų būti didesnis, bet neišsipildę norai yra mūsų gyvenimo realybė, tad jam nori nenori teks su tuo susitaikyti.

Nuostabu. Šis vyras tiesiog žavingas, - nušvitusi pagalvojo Julija.

Padavėjas atnešė gėrimus. Kai jis nuėjo, Todas pakėlė savo stiklą.

- Už netikėtą pažintį! Už malonumą praleisti vakarą su protinga, linksma ir gražia moterimi!

Dabar tai jau tikrai vaidina. Bet nesvarbu, Julijai buvo taip gera, kad ji nusprendė nekreipti į tai dėmesio.

- Dėkoju, - mergina ketino sudaužti taurėmis, tačiau nepataikė ir pirštais netyčia perbraukė Todui per ranką. Šis nereikšmingas prisilietimas buvo labai trumpas, bet Julija spėjo pajusti keistą šilumą. Jos sesuo Vilou būtų pasakiusi, kad tai pats dangus siunčia ženklą ir jo reikia klausyti, o Marina paklaustų, ar Todas ir yra *tas vienintelis*.

- Na, o ką veiki tu? Koks tavo darbas? - suskubo paklausti.

Todas pastatė stiklą.

- Lėktuvu danguje rašau skelbimus. Žinai,

tokias nepakenčiamas žinutes, kurias žmonės nori vienas kitam užrašyti debesyse. Pavyzdžiui, *Barnis myli Ketę*, arba: *Džonai, nepamiršk nupirkti pieno*.

Julija gurkštelėjo degtinės su toniku ir ramiai laukė tęsinio.

Todas atsiduso.

- Na, gerai. Esu gana rizikingo verslo dalininkas. Mes įlendame į nedideles įmones, jas finansuojame, prižiūrime ir konsultuojame, o kai jos tampa didelėmis kompanijomis, paroduodame ir gauname nepadoriai didelius pinigus. Tai šlykštu ir man turėtų būti gėda.

- O aš maniau, kad esi paskirtas valdyti šeimos finansus, - nusijuokė Julija.

- Šiam reikalui nusamdyta profesionalų komanda. Aš mieliau kombinuoju, nei dalinu.

- Kietaširdis, - paerzino Julija.

- Būnu ir toks. Gana dažnai. Žmonės neįvertina manęs, ir vis dėl to skaičiaus prie pavardės. Jie mano, kad esu niekam tikęs, tačiau žiauriai klysta.

Julija net neabejojo. Hm... Linksmas, stiprus ir patrauklus. Ypač šią akimirką, kai taip įdėmiai į ją pasižiūrėjo....